

ESPORTS DE MUNTANYA
5 febrer 2022 18.30 h

Neu de canó i trepitjada, que bé resisteixes!

Una captura que exemplifica gràficament el perquè la neu de canó i trepit natural **DIARIDELANEU**.

IVAN SANZ / DIARI DE LA NEU

Una captura que exemplifica gràficament el perquè la

neu de canó i trepitjada resisteix millor que la natural

A la temporada de neu 21/22 li manquen pocs dies per arribar al punt de l'equador. I un dels trets que millor identificarà aquesta mitja part de la temporada és l'absència de nevades importants. La darrera important l'hem d'anar a buscar en el calendari en la data del passat 9 de gener. Una nevada que, recordem-ho, va venir de nord i que en cotes per sota els 1.900 metres va ser d'aigua durant algunes hores.

De fet, en el cas concret del Pirineu oriental o el vessant sud, la neu natural que trobem als cims és en bona part la que va precipitar durant el novembre i desembre. La nevada del 9 i 10 de gener va venir acompanyada per vent i això va castigar les carenes dels cims més exposats. I això és el que ara mateix podem observar de manera bastant clara al pic de la Tosa d'Alp (2.535 m), a la Cerdanya.

Aquests dies podem veure com des de l'estació d'esquí de Masella, i analitzant amb una mica d'atenció la cara nord del cim, hi diferenciem clarament tres bandes de neu força definides.

Tres bandes neu

Tal com podem veure a la fotografia que adjuntem i que hem capturat aquest matí, hi podem diferenciar tres grans bandes de neu, i ho són pel diferent gruix que a simple vista s'hi detecta. Clarament i a simple vista.

A la banda esquerra, entre la traça dels teleesquís i la línia de canons de neu, hi podem veure un bon gruix de neu. Es tracta de la pista Tosa Vermella, que compta amb suport de neu produïda, un tipus de neu més densa que la natural, i que a més, és trepitjada cada nit per les trepitjaneu de l'estació. Que bé que es conserva, oi?

A la banda central, entre els paravents que delimiten la pista anterior i l'altra línia de paravents, hi podem observar la pista germana Tosa del Mig, amb una banda de neu de poc gruix. Es tracta d'una pista de neu que,

en principi, només rep neu de forma natural. No hi ha cap xarxa de canons instal·lada. Tot i que es pot veure clarament que les màquines també l'han estat tractant, al mateix temps ja s'hi veuen les primeres clapes de terra.

I finalment, a la banda de més de cap a la dreta, hi trobem l'accés a la pista Fonda i el Tub, aquestes sense neu. Aquestes dues pistes només reben neu natural. Enguany no han estat obertes i, per tant, la neu natural, ja de per si més lleugera que la de canó, aquesta última més densa, amb l'afegit que no ha estat compactada per les trepitjaneu com en el cas de la Tosa del Mig, ha acabat desapareixent per complet. De fet, és una imatge poc habitual la que hem vist avui, més encara si tenim present que estem a 5 de febrer.

En resum, tenim un bon exemple del perquè la neu trepitjada i, per tant, compactada, sempre ofereix millor resistència a desaparèixer que la no tractada.

En qualsevol cas, i al marge d'aquesta captura que avui ens ha cridat l'atenció, val la pena deixar clar que les condicions de la neu, sigui natural o produïda, a les estacions del Pirineu continua sent bona.

Aquesta qualitat i resistència es deu precisament a la baixa humitat i al treball de les trepitjaneu de nit. Gràcies i bona feina companys!